

متن پرسش

سلام و عرض ادب: استاد یک گروه هستیم که در رابطه با «جمعیت» فعالیت می‌کنیم. منتها می‌خواستیم چشم‌اندازی داشته باشیم که فعالیت‌مان مؤثر واقع شود. اگر لطف بفرمایید چشم‌اندازی برای ما تصویر کنید بسیار ممنون می‌شوم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در رابطه با این مسئله مهم خوب است که خواهران نسبت به موارد زیر فکر کنند:

الف- وجود فرزندان نوجوان و نیز کودک بخصوص در سنین چهل سالگی والدین، خود منشأ رفع افسردگی و تنهایی خواهد بود. زیرا در این سن انسان بیشتر با تنهایی‌های خود روبروست.

ب- در موضوع فرزندآوری می‌توان به بسط وجود خود نظر کرد از آن جهت که فرزندان آینه حضور والدین هستند و انسان با حضور آن‌ها احساس می‌کند خود را در میدان وسیع‌تری حاضر کرده است و به همین جهت کوتاهی در این امر موجب شده تا نوعی احساس پوچی در بعضی از خانواده‌ها به میان آید.

ج- فرزندان، در رابطه با تربیتی که والدین به طور طبیعی بر آن‌ها اعمال می‌کنند؛ خود به خود میدان شخصیت والدین‌شان خواهند بود و این امری است که ناخودآگاه برای والدین‌شان نوعی تقوا پیش می‌آورد.

و البته این موارد جدای از آن است که ما در شرایط تاریخی خود باید نسبت به خطرات کم‌شدن جمعیت و پیرشدن نسل حساس باشیم. با این‌همه انگیزه اصلی مادران باید در فرزندآوری‌شان بسط شخصیت آن‌ها و عبور از پوچی‌ها و تنهایی‌ها باشد.

د- و از همه مهم‌تر باید متوجه این امر الهی باشیم که هر فرزندی همراه با تولد خود، فرشتگانی را به ظهور می‌آورد و در میدان حضور خود آن فرشتگانند که نه تنها او را حفظ می‌کنند بلکه فضا را با حضور خود آغشته از معنویت می‌نمایند در آن حدّ که پیامبر خدا صلی الله علیه و آله می‌فرمایند: «إِذَا أَرْضَعْتَ كَانَتْ لَهَا بِكُلِّ مَصَّةٍ كَعْدَلٍ عِتْقٍ مُّحَرَّرٍ مِنْ وُلْدِ إِسْمَاعِيلَ، فَإِذَا فَرَعْتَ مِنْ رَضَاعِهِ ضَرَبَ مَلَكٌ عَلَى

جَنبِهَا، وَ قَالَ: اِسْتَأْنِفِي الْعَمَلَ؛ فَقَدْ غُفِرَ لَكَ؛» هر گاه فرزند خود را شیر دهد، به هر مکیدن نوزاد، پاداشی به او دهند برابر است با آزاد کردن بنده ای از فرزندان اسماعیل. و هنگامی که از شیردادن فرزند خود فارغ شود فرشته بزرگواری بر پهلویش زند و گوید: اعمال خود را از سر بگیر که خداوند تو را آمرزیده است.

در ضمن فراموش نکنید هر طفلی که متولد شود رزق خود را حتی افزون بر نیازش با خود به همراه می‌آورد و بدین لحاظ نباید به بهانه سختی‌های زندگی از فرزندآوری کوتاهی کرد که این نوعی سوء ظن به رحمت الهی و حضرت رزّاق است.

ه- در مورد خانم‌هایی که امکان فرزندآوری برایشان نیست و یا کم است، باید به میدان تعلیم و تربیت فرزندان ملت بیندیشند و از این جهت فرزندان جامعه را فرزندان خود دانسته‌اند و نتیجه این کار همان بسط شخصیت آن‌ها در آینه تربیت‌یافتگان آن‌ها به میان می‌آید.

در ضمن خوب است که سری به کانال‌های زیر در پیام رسانی «ایتا» بزنید. موفق باشید

IslamlifeStyles@

dotakafinist1@